

ЮНАК

ж о в т е н ь ♦ o c t o b e r

1981

ПРИГАДКА ЩОДО ПЕРЕДПЛАТ ПЛАСТОВИХ ЖУРНАЛІВ

ПРИГАДУЄМО УСІМ НАШИМ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, що згідно з постановою, прийнятою на VII-их і potwierдженою на VIII-их ЗБОРАХ КУПО, поодинокі КПСтаршини відповідають за кожнорічне переслання точних адрес і за збирання передплат за пластові журнали від свого членства.

Усі члени пластових станиць зобов'язані вплатити передплати у своїх станицях до кінця лютого кожного року. Станичні референти пластових журналів пересилають зібрані вплати на початку березня до своєї КПСтаршини, а КПСтаршини до 15 березня зобов'язані вплатити загальну суму, відповідно до числа передплатників, яких вони подали на пересланих списках.

Цю нову систему збирання передплат впроваджено з думкою, щоб КПСтаршини мали евіденцію передплатників зі свого терену, а теж, щоб зменшити адміністративні кошти й виелімінувати хронічних довжників.

ПОДБАЙМО УСІ ПРО СВОЄЧАСНЕ ВИКОНАННЯ ЦІЄЇ ПОСТАНОВИ, БО ДО ЦЬОГО ЗОБОВ'ЯЗАЛИСЬ У НАШОМУ ІМЕНІ УПОВНОВАЖЕНІ НАМИ ДЕЛЕГАТИ НА ЗБОРАХ КУПО.

Пластуни-самітники повинні пересилати належності за журнали до КПС, а нечлени Пласту вплачують передплати прямо до адміністрації.

Згідно з вищезгаданою постановою адміністрація має доручення здержати висилку журналів ТИМ, ЩО В НАЗНАЧЕНОМУ РЕЧЕНЦІ НЕ ВПЛАТЯТЬ ПЕРЕДПЛАТ.

ПРОСИМО УСІХ ДОКЛАСТИ СТАРАНЬ, ЩОБ ТОЧНИМ ВПЛАЧЕННЯМ ПЕРЕДПЛАТ І ДАТКАМИ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД СКРИПИТИ ФІНАНСОВУ БАЗУ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА

УВАГА! УВАГА!

Усіх тих, що надсилають до "Юнака", "Готуйсь" і "Пл. Шлях" будьякі інформації та світлини чи дописи, дуже просимо подати повне ім'я та прізвище особи, що до неї стосується дана інформація, курінну приналежність, місце замешкання, дату, коли дана подія заіснувала тощо. Світлини просимо завжди підписати на звороті чи іншим способом зазначити до кого і чого вона відноситься.

Посилаючи світлини для поміщення, вибирайте чорно-білі та ті з кольорових, які мають чіткі контрасти.

Редакція

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити "добре діло" і перешліть дарункову передплату

для зразкових, але незаможних юнаків та юначок, особливо з європейських та південно-американських країн. Вони бажали б дістати та читати «Юнака», але самі не можуть собі його передплатити.

Адміністрація

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ** та
- **приймає ОЩАДНОСТІ.**
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- **Урядові години:**

вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластуни і Пластунки в Торонті!

**СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "ЮНАКА" ВІД 1 СІЧНЯ 1981 р.:

**КАНАДА — \$15.00, УСІ ІНШІ КРАЇНИ —
15.00 американських доларів.**

Ціна одного прим. — \$1.50.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. **M6S 1N2**, Canada Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ YUNAK MAGAZINE 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. **M6S 1N2**, Canada

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Avenue, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

SECOND CLASS REGISTRATION NUMBER 2185

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

ЗМІСТ:

- 2 Гутірка з юними друзями: Чи корисно і цікаво провели Ви літо? Подруга Гребля
3 Вже появилось друге видання "Великої гри"
Пливли ми ввечері лиманом Л. Костенко
4 Вірші Л. Костенко
Дзвінка Б.
Р. Завадович
5 Про їжачка і про сніданок Н. Панчук
6 Великдень пластової групи в Римі Пл. Група в Римі
9 Пленарна сесія СКВУ Ю. Іванчишин
10 Ми — з ними! Гурток для оборони політв'язнів О. Ткаченко
Вияв солідарности з українськими політв'язнями
І. Гвань
Р. Секунда
11 Перші дні в Канаді
12 Привіти з таборів
14 Дітвора і молодь Чікаго — Романові Завадовичеві
М. Кухар
Н. Воронка
М. Горбач
15 Спогади
16 Так ми пластуємо!
18 Хроніка
22 Незвичайний музикант на вулиці
До нас пишуть...
23 Замість квітів на могилу...
24 Датки на прес-фонд

Редагує колегія
Головний редактор:
пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:
ст. пл. Роман Ващук
пл. розв. Андрій Винницький
пл. сен. Тоня Горохович
ст. пл. Олесь Нузишин
гетьман. сноб Всеволод Онишневич
пл. сен. Оленсандра Юзенів
пл. сен. Дора Горбачевська
пл. сен. Юрій Данилів

● Усі редакційні матеріяли слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріяли згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віну читачів.

ЮНАК

ЖОВТЕНЬ 1981
Ч. 10 (215) РІК XIX

● На обкладинці: Провід і учасниці табору юначок в Бофало, оселя Новий Сокіл, літо 1981 року.

● Ілюстратори цього числа: К. Лисокобилна, Марко, Н.Н.

Інтернаціональне стандартно-серійне число,
0044-1384

ЧИ КОРИСНО І ЦІКАВО ПРОВЕЛИ ВИ ЛІТО?..

Така краса, висока і нетлінна,
що хоч спинись і з Богом говори.

(Ліна Костенко: "Маруся Чурай")

Дорогі Подруги і Друзі!

Краса "така висока і нетлінна" кличе нас влітку в природу, на мандрівки, в табори. Марусю Чурай — героїню твору Ліни Костенко, легендарну співачку з 17 ст. краса природи спонукувала молитися, дякувати Богові за неї.

Тому ми, виховники, такі цікаві на Ваші враження з перебування влітку на дозвіллі.

Табір учасників у Канаді мандрував на роверах по Манітобі, відвідуючи українські поселення Ольга, Гогрод, Січ та інші.

— Було дуже цікаво бачити наших гостинних людей, їх життя, старенькі церкви, на яких були хрести з місяцем. Нам пояснив дідусь, що це знак перемоги християнства над мусульманством. Ми й чудово бавились — розповідав Дмитро. — Біля нас таборували скавти. Коли вони переходили мимо нашого табору, ми "стріляли" до них трубою, — голоси в неї, не кулі.

— Я зустріла багато товаришок і товаришів з Едмонтону, Вінніпегу, Монтреалю, Торонта, Принц Едвар Айленду, а навіть з Колорадо. Відразу ми подружились, святкували день народження Ані з Вінніпегу й дуже любили сидіти довкола ватри — співати й слухати розповідей про героїв та їх вчинки, — з повагою звітувала Христя.

Сестричка Марта — комендантка табору новачок, усміхаючись хвалила сестричок:

— З ними легко було бути коменданткою. Всі якнайкраще виконували свої обов'язки. Ми мали багато цікавих подій в таборі: "мандрували" по багатьох країнах світу (у грі!), здобули багато цікавих вмілостей, вшановували: смерть славного олімпійця Террі Фокса мовчанкою під час обіду, на вогниках були в нас "опери", найкращі новачки діставали на один день "Хустину діда Голуба" та багато іншого цікавого.

Але не всі провідники в таборах оповідали про радісні події. Траплялися в таборах погані діти. Вони не цікавились зайняттями, не

мали амбіції здобути якусь вмілість, їх трудно було дисциплінувати до зайнять, вони бунтувалися проти проводу, навіть голодівку проголосили, коли їх покарали за невідповідну поведінку. Та вони не голодували, як показалося, бо брали без дозволу харчі з магазину.

— Я ніколи не уявляв, що можуть бути в Пласті такі юнаки! — дивувався Андрій.

— А я ще вірю, що з них будуть колись позитивні дорослі люди!.. — додав Роман.

Табір вірлиць і скобів у Канаді цього літа мандрував водами. В ньому було багато можливостей проводити в життя цьогорічне гасло: "Люби Бога, Україну й ближнього!" Було стільки нагод засмакувати змаг з вітрами й водою, там кожної хвилини треба було жити не тільки для себе, але й для товаришів. Від ранку до вечора й ночами учасники чули, як росло в них почуття подиву для Всевишнього за всю красу, за дари незліченні для людини на Землі.

Та найбільше зворушила мене розповідь Ореста — старшого пластуна. Йому пощастило бути цього року в Україні, відвідати рідинне село його мами. Він оповідав:

— На небі мерехтіли зірки, весняна ніч чарувала високі тополі, гай і луги, вони залиті були сріблом. Я стояв непорушно. І раптом з гущавини саду почувся ніжний голос флейти, сипались срібні дзвіночки, а по хвилинній мовчанці знову почув я фіу-фіу, віть-віть, тьох-тьох! Я так зворушився чогось — засоромлено сказав Орест, — що мимоволі потекли мені сльози... Мабуть від того, що я вперше почув соловейка, що така була краса довкола, що я перебував у саду, біля хати, де народилася й провела своє дитинство моя мати...

Багато ще різного оповідали таборовики. — У нашому таборі вірлиць і скобів ми гостили батьків "Святом Обжинок". І хоч вода й наша програма мало мали зв'язку з обжинками в Україні, але ми хотіли пережити щось інше, щось пов'язане з Україною, — казала Христя. Знов комендант "Лісової Школи" казав, що цьогорічні учасники її були — чи не найкращі!

І тому корисно й цікаво пройшло літо для Вас, Друзі! Також і я скористала з Ваших переживань, щось і собі взяла з них, хоч сиділа влітку в гарячі при бурюку!

Скоб!

Подруга Гребля

ВЖЕ ПОЯВИЛОСЯ ДРУГЕ ВИДАННЯ “ВЕЛИКОЇ ГРИ”

“Велика Гра” Юрія Старосольського, настільна книжка кожного пластуна, була вже від довшого часу вичерпана і за нею постійно питали пластуни, а зокрема наше юнацтво.

Тому з приємністю повідомляємо наших читачів, що вже є в продажі друге видання “Великої Гри”. Книжка появилась заходами Племені “Лісових Чортів” і “Перших Стеж”, а технічну працю виконали також пластуни. Друкарський склад змін тексту й передмови до другого видання виконав у своїй друкарні в Рочестері пл. сен. Мирон Бабюк, СМ, а відбито книжку в пластовій офсетній робітні в Дітройті.

Сам автор Юрій Старосольський — Начальний Пластун написав передмову до другого видання, в книжці поміщено його теперішній знімок. Це всі зміни, сам текст “Великої Гри” не змінений і це доказує її постійну актуальність до сьогоднішнього дня.

Начальний Пластун — Юрій Старосольський підписує друге видання “Великої Гри” на XV Кр. Пластовому З’їзді в США.

Книжку можна замовити за 3.50 дол. (враз з доставою) у пл. сен. Оксани Коропецької в Балтіморі:

O. Koropeckyj, 1604 Forest Pk Ave.
Baltimore, MD 21207 USA

Надіємося, що наші читачі поголовно її замовлять, бо теперішнє юнацтво “Великої Гри” не має.

Вперше це друге видання продавали в часі XV Крайового З’їзду в США, і на знімці бачимо як автор підписує її примірники.

ЖОВТЕНЬ.
Малюнок Костя ЛИСОКОБИЛКИ.

Ліна Костенко

ПЛИВЛИ МИ ВВЕЧЕРІ ЛИМАНОМ

Пливли ми ввечері лиманом.
Моторчик чахкав спроквола.
Десь там за морем, за туманом
Уже Туреччина була.

Співали пісню ми про Байду
і про турецького царя,
як Байда стрілами глобально
царя у голову ціля.

А хтось виводив тонко-тонко,
гули замріяні баци.
В туман, лиман, у річку Конку
впадали наші голоси.

І так нам вільно, так повільно,
таке роздолля степове! —
що так ніхто і не помітив,
що човен далі не пливе.

Чи, мо', наскочили на камінь?
Чи, мо', бензину вже не є?
Підводне царство з павуками
нам зрушить з місця не дає.

А ми ж про ме не мали й гадки.
Сміється Байда з далини:
— Що, доспівалися, нащадки?
Зіпніться перше з мілини.

ТВОРЧІСТЬ

Ліна Костенко

ТІ ЖУРАВЛІ, І ЇХ ПРОЩАЛЬНІ СУРМИ...

Ті журавлі, і їх прощальні сурми...
Тих відлітань сюїта голуба...
Натягне дощ свої осінні струни,
торкне ті струни пальчиком верба.
Сумна арфістко, — рученьки вербові! —
по самі плечі вкутана в туман.
Зіграй мені мелодію любові,
ту, без якої холодно словам.
Зіграй мені осінній плач калини,
зіграй усе, що я тебе прошу.
Я не скрипичний ключ, а журавлинний
тобі над полем напишу.

Ліна Костенко

Буває, часом спінну від краси,
Спинюсь, не тямлю, що воно за диво, —
оці степи, це небо, ці ліси,
усе так гарно, чисто, незрідливо,
усе як є — дорога, явори,
усе моє, все зветься — Україна.
Така краса, висока і нетлінна,
що хоч спинись і з Богом говори.

Уривок з твору "Маруся Чурай"

МОЛОДЕ ПЕРО!

ДУМКИ У САМОТІ

Ранком разом з сонцем я щодня встаю
і за ласки Божі Господа хвалю...
І на хвилях думок лину в далечинь,
У те, що минуло, мов давня тінь:
У бувале, миле й таке дороге...
Що тільки раз було й не вернеться уже!
У юність радісну мою, в роки юнацтва...
І чи не здобула я для себе багатства?..
Табори...
Пластові шатра...
Нічна стійка...
Мандрівки...
Пластова ватра...
Рідна наша пісня...
Як в споминах моїх в минуле лечу
У молодість мою веселу-буїну
Знаю й відчуваю: я жила тим і живу,
Бо я українка завдяки Пласту!

ст. пл. Дзвінка Б., Філядельфія

До сонць, до зір веде наш шлях,
Крізь хмари, крізь простори;
Чужий нам ляк, гидкий нам жах,
Бо в нас завзяття у руках
І Правда на прапорі.

Крізь бурі, зливи і пітьму
Прямуємо до Ранку;
До ясних цвітів, крізь зиму,
По Щастя, Правду, Свободу,
Без впину, без устанку.

Нас не злякають вороти,
Не спинять перешкоти —
Ще хвиля лютої борби —
І понад стоптані горби
Зійде зоря Свободи.

До сонць, до зір! Далекий шлях,
Далекая дорога.
Крізь гори, бори, по тернах,
Сильний мов лев, швидкий мов птах —
Там віра в щастя, в Бога.

Роман Завадович
Вересень 1922 р.

Передруковуємо з "Об'їзного листка" Союзу Українських Пластунів (Німеччина) допис однієї учасниці табору юначок ім. Василя Симоненка, який відбувся минулого року на площі Гохлянд біля села Кенігсдорф у Південній Баварії. Стаття вже була поміщена "замість фейлетона" у "Християнському Голосі" (Мюнхен). Редакція

"Увага! Юначки! Через дві хвилини збірка на прорух", — пролунав дзвінкий голос подруги. Наказом "Збірка на прорух!" розпочинався наш пластунський день. Тим часом хотілося б ще полежати, бодай п'ять хвилин. Під шатром солодко спиться, а сні бувають іноді такі чудові, доки не збудить тебе дивне нищпорення. Натягаєш вуха зі спального мішка й думка, як повинь, заливає весь мозок бідної юначки. "Злодій", (траплялися й такі). Промінь ліхтарки несміливо пробиває нічну темряву. Ні, це тільки дрібненький — ох, як він тоді милий! — їжачок. Ну, що ж? Ліс його. І з грудей спадає важкий камінь. Усміхаєтесь? Ви, мабуть, ніколи не боялися? Жартуєте? А коли навколо вас темно-темно, глуха ніч, ні живої душі. (Дівчата сплять і не хроплять; інколи подруга застогне... У хлопців інша картина. Вони герої: цілу ніч цеглу возять. Будують...) І зненацька шелест, а вам здається, що це гуркіт, і ось тут, зараз тут уже ладна вас на шматки розірвати допотопна потвора. У таких моментах можна бути й коменданткою табору, але це нічого не допоможе. Добре, що є де сховатися — спальний мішок глибокий.

"Прорух!" Наказ наказом: "рухаємося". Треба сон відганяти. Стрибки, нога тут, рука там, гоп-гоп, і раз, і два, і три, і раз, і два, і три. Все це не дуже переконливо. Аби позбутися. На допомогу кілька крапель холодної води сюди-туди. Зрештою для наших послуг ще є "одеколонь". До речі, уявіть собі, що цього року на Гохлянді майже дощу не було. Ніде й під душ стати. Але ви цього не можете собі уявити. Ви не були на Гохлянді минулого року, або два роки тому, три роки тому, чотири роки тому. Не повірите, але чомусь ніяково згадувати нинішній рік. У мене чотири пари чобіт, дощовик, і такі, і такі, і довгі, і короткі. Всі вони трофеї з Гохлянду, коли

я ще була "жовтодзюбом"-новачкою. І скажу вам, що до цього річних чобіт я не дуже прив'язана...

Після проруху і "промиття" очей лавами сунули до кухні, бо й в юначок апетит здоровий. Проблеми зі струнким станом ще не маємо. Для профілактики на столі лежав часник, була й цибуля. А! Правда, ще був і намащений хліб... На вечерю давали кашу. Запитаєте, при чому тут згадка про кашу? Та, власне, каша з часником не має нічого спільного, за винятком того, що часник ми любили. Весь зникав. А кашу іноді комендантка їла; сестрички і подруги також, і "жовтодзюбики", і старші пластунки, і гості. Так, гості. Одні їли з обов'язку, а інші, бо були голодні. А коли голодний, то все смакує. Ми, юначки табору імени Василя Симоненка, любили спати, а згідно з французьким прислів'ям, "хто спить, той і їсть".

Ось і все про їжачка та про сніданок. Ні, їжаків ми не їли. Як каже вуйко Іван — він і старший, сеньйор, "Заспокойтесь!".

Наталія Панчук
Бельгія

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що їй на ім'я:

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
"САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ**

ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

НА ЗАХОДІ МІСТА
7346 Michigan Avenue
At Tarnow

Detriot, Michigan 48210
Tel.: 841-2390

У ВОРРЕНІ
28792 Royan Road
Warren, Michigan 48092

In The King Plaza Just South of 12 Mile Rd.
Tel.: 573-7074

ГОЛОВНЕ БЮРО
11838 Jos. Campau Avenue
Hamtramck, Michigan 48212
Tel.: 891-4100

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтеся.

Великдень пластової групи в Римі

Між питомцями Колегії Св. Софії в Римі при Українському Католицькому Університеті існує група старших пластунів, які стараються активно продовжувати пластову діяльність своїх попередників, яка надзвичайно розвивалася за перебування тут гет. скоб Тараса Лончини (нині священник), а відтак за ст. пл. Андрія Онуферка (нині пустельник в Єрусалимі — мабуть студіює). Пластова Група в Римі вважає за доцільне подати до загального відома пластової молоді події з життя старших пластунів-богословів.

В Квітну Неділю, закінчивши річні духовні вправи в монастирі оо. Студитів на Студіоні, питомці колегії св. Софії задумали віддати поклон Святішому Отцеві (оце в них Великдень!). Ми вибралися малою групою, з синьо-жовтим прапором та дехто в вишиваних сорочках, до Базиліки Св. Петра, де Папа Римський мав відправити воскресну Святу Літургію на площі під чистим небом. З відповідними білетами ми зайняли добрі місця недалеко престола. При кінці Св. Літургії, за звичаєм своїх попередників, Папа Іван-Павло II читав воскресні побажання в різних мовах, а коли в голосниках залунав наш "Христос Воскрес!", ми відповіли одноголосним криком "Воістину Воскрес!". Папа хвилинку затримався і гордо замайав український прапор. Цікавим є по-

чуття, коли тисячі людей звертають свій погляд на тебе...

Перед Базиліною Св. Петра з українським прапором.

Страсний тиждень пройшов як годилося, в сумній настрої призадумань над Христовими страстями. Довгі відправи, доземні поклони, посвячення антимінсів*) — це все питоменості нашого східного обряду. Відбулися також пластові та сумівські стійки над Божим гробом. Великою насолодою була, після всіх страсних відправ, вперше заспівати "Христос Воскрес із мертвих" на Воскресній Утрні. Духовний настрій дався найбільше відчутти в присутності Блаженнішого Патріярха Йосифа, коли спів під нотами "Плотію" згармонізувався з відблиском золотих мозаїк. Воістину Христос Воскрес!

У Світлий Понеділок, як кожного року, ми вибралися відсвяткувати перший день свят в українській парафії Св. Сергія і Вакха на "Мадонні". Дехто взяв із собою зміну одержі — нині "обливаний понеділок!" Коли ми заїхали на "Мадонну", деякі монахи з Студіону привезли плящинки кольтонської води (ті монахи!), якою окроплювали святочних гостей. Ми скоро зорієнтувались і взяли активну участь, але до "обливання" прийшло аж по Службі Божій (в якій сослужили пластуни о. Дм. Блажейовський, о. Іван Дацько і еромомо-

*) Антимінс — це біла, звичайно шовнова хустна, що на ній зображене мертве тіло Спасителя, покладене в гріб і в якій зашиваються мощі мучеників або інших святих. Без антимінса не можна відправляти Служби Божої.

нах Гліб Лончина), бо як згадав о. парох Ст. Гараванко у своїй повчальній проповіді, не вільно бавитися водою в хаті! Спочатку на терасі ми спрятали монахів-інстигаторів і декого з отців, а потім полагодили свої міжусобиці вже на площі перед хатою, де стоїть велика фонтана. Звідси ми черпали у відрах воду й виконували традиційні обряди. Тяжко було ходити там і назад до фонтани, так що домо-вившись між собою, зловили першого найлегшого і гоп!.. у фонтану! (бідний Федьо!) Всього не опишеш на папері, а головню, що думали італійці, що з боку дивилися на деяких з нас, що бігали з водою в мокрих підрысниках!.. (мабуть подумали — чортів виганяють!).

У Світлий Вівторок ранком з УКУ виїжджав наш "фургон" (так тут називають "ван") і авто пл. сен. о. Івана Дацька на великодню прогулянку т. зв. "емаус".**) День раніше ст. пл. Юрко Гораєцький — шофер і механік "фургону", зробив загальну інспекцію, надув колеса, вичистив свічки, доляв трохи бензини... і в-у-у-м... реве та стогне! В авті о. Івана ми відмовили молитву до Ангела Хоронителя, щоб нас супроводжав в дорозі.

"Хорони нас від всього злого

І запровадь нас до неба... але не нині.

Амінь".

"Фургон" покотився в долину в напрям до головної дороги.

— Федьо! Пісня!

— Добре. Давиде, бери сопрано. Тарасе, ти тенор. Юрку і Романа — бас, а Марко — контробас. Йосафат і Микола хай візьмуть 1-ий і 2-ий фальші. Нумо, браття! Три, чотири!

"Я люблю волю, простір, далечинь"...

Від'їхавши з Риму, ми попрямували на північний схід. Дорога була довга, проте були прегарні краєвиди. В ранніх годинах популуд-

невої пори ми доїхали до Адріатичного моря й подалися ще далі на північ. Була десь близько 4-та година, коли ми виїхали на Сан Маріно — незалежна країна в Італії. Вона фактично займає одну гору, над якою панує містечко із старинними замками. Сан Маріно визначається своїми цікавими поштовими значками,

Здобули Сан Маріно пл. сен. о. Іван Дацько і ст. пл. Борис Гудзяк.

своєю історією та великою чесністю громадян. На цій горі ми довго писали карточки з привітами і побажаннями такого змісту:

СКОБ! Привіт із Сан Маріно!

Шкода, що Тебе нема.

Звідси бачим всю країну

Ген від носа до хвоста.

Юрко пішов купити картку,

Отець читає часослов,

Борис — значок, і я кінчаю,

СКОБ! Привіт! Бувай здоров!

Під вечір ми знов поїхали в сторону до моря й скоро приїхали ночувати до міста Ріміні. Це великий центр туризму, найбільше в літі, але він відомий тим, що тут перебували в полоні наші вояки Галицької Дивізії.

Ранком другого дня ми поїхали на північ до Равенни — місто візантійської культури. Ст. пл. Борис Гудзяк був відповідальний за культурну частину прогулянки. Своєю книжкою і мапою він нас провадив (потім загубився!) та пояснював такі пам'ятники історичної вартости, як базиліки св. Аполінара ін Клясе, св. Аполінара Нуово, гріб славного Данте, мавзолей Теодорика, Аріяньська і Неонська Хре-

**) "Емаус" — так називається село 20 миль від Єрусалиму, до якого прямували два апостоли, коли їм появилася Христос. Звідси назва великодньої прогулянки.

Замок Республіки Сан Маріно опановує онолицю італійського терену, на небосхилі видно синє Адріатичне море.

щальні... Історія Равенни сягає аж до часів етрусків (VI ст. перед Хр.). Римський імператор Август використав вигідне положення над морем, щоб тут розбудувати пристань для своєї флотії. Нині море віддалене від міста

Учасники прогулянки при "фургоні" біля Церкви Св. Аполінаре ін клясе.

майже на 5 миль. В V ст. по Хр. Равенна набрала вартости й престижу імперіяльної резиденції. З приходом візантійців, перетворено аріанські церкви на католицькі, прикрашуючи їх мозаїками у візантійському стилі. Варто ще згадати, що найбільший італійський поет Данте Аліг'єрі (італійський Котляревський щодо формування літературної мови), автор "Божественної Комедії", після вигнання з Флоренції, знайшов притулок в Раменні, де й помер. Задля того, що візантійське мистецтво має окреме значення для нас українців, ми присвятили цілий день для розглядання міста.

У Світлий Четвер ми вже попрямували де-що на захід. Через гори ми їхали добрий клаптик дороги, де стрінули чарівні гірські краєвиди, немов намальовані. На пообідню пору ми в'їхали до Флоренції. Зогляду на те, що багато з нас вже бачили Флоренцію під час літніх курсів УКУ і що наш час був обмежений, ми поверхово розглянули головніші пункти цього міста мистецтва й культури, скоро по-

обідали і вїї! в дорогу. Остання точка нашої прогулянки була Сієна. Після кількох годин їзди на південний захід ми в'їхали до Сієни й відразу подалися до Дуомо-катедри. Довший час не було видно написів і у "фургоні" йшла розмова:

— Юрку, куди їдеш?
— Отче, я не знаю.
— Та читай написи!.. Ліво!
— Просто!
— Ліво! Юрку, я тобі казав в ліво!
— Але, отче, стрілка показує на право.
Нічого, їдемо далі. Знов чомусь здається, що ми цю околицю вже знаємо.
— Юрку, куди ми їдемо?
— Отче, не знаю. Здається... що довкола міста...

Спільний знімок в горах по дорозі до Флоренції. Перший ряд зліва: Тарас Ковч, ст. пл. Михайло Лоза, пл. сен. о. Іван Дачню, ст. пл. Борис Гудзян, Роман Панас; стоять: Йосафат Лецишин, Микола Матвійшин, Марно Мудрий, Федір Курлян, Давид Сеник, ст. пл. Юрій Гораєцький.

— Затримайся з боку. Михайле, покажи мапу. (мабуть ст. пл. Мих. Лоза сам нарисував мапу, як проект підготовки до "Лісової Школи"). З допомогою кількох італійців ми заїхали під сам Дуомо; пішли оглядати. Церква на правду гарна. Фасада катедри своїм питоменим чаром романського та пізньо-готського стилю миттю схопила увагу наших друзів. Звідси ще пішли розглянути центр публічного життя старого міста, цікавий своєю формою та історією. До цієї пори ми вже ходили де-що без сили й без великої уваги. Події і пригоди останніх днів, а зокрема далекі проходи й довгі години їзди нас фізично виснажили, але бадьорий юнацький дух дав нам відчуття, що цей Великдень залишиться назавжди незабутнім в нашій пам'яті. Під вечір вже бачили по дорозі написи "Рома", але ще довго треба їхати.

— Федьо! Пісня!
"... Італія, візьми мене з собою,
Бо я не можу на цім світі жити!"

Пластова Група в Римі

Світовий Конгрес Вільних Українців (СК ВУ) — це організація, що об'єднує всі українські організації, які піддержують ідею самостійності України.

Щороку відбувається пленарна сесія Секретаріату СКВУ, під час якої провід з помічними комісіями звітує складовим організаціям і пресі про свою діяльність й про плани на наступний рік. Така пленарна сесія відбулася 27-28 червня ц. р. в Торонто.

Бувши на більшості з нарад пленарних сесій як репрезентант "Юнака", я пізнав склад СКВУ і як він функціонує. Мав також нагоду побачити наших політиків в дії. Дуже позитивне враження на мене зробив самий Конгрес тим, що він існує як з'єднання організацій і як форум виміни думок.

Спочатку були звіти Комісії Прав Людини з своєї діяльності. Учасники міжнародних конференцій в Белграді та в Мадриді звітували про успіхи й невдачі там наших представників. Це були конференції для перевірки Гельсінкських угод, які підписали й совети, мовляв, вони будуть шанувати людські права. Також ми почули плани підготовки конференції українських молодечих організацій (подібною до СКВУ, тільки що Світова Конференція Українських Молодечих Організацій (СКУМО) буде, як вказує назва, з молодечими організаціями, включаючи й Пласт). Далі чули ми про плани праці на наступний рік. У плані передбачені святкування 1000-річчя християнства в Україні, відмічення відповідними акціями 50-річчя Великого Голоду в 1933 році, план щодо обговорення з представниками радіопередач пересилання інформацій про громадські акції і проблеми в Україні, плани Наукового Товариства Шевченка (НТШ) щодо поширення наукових праць та інформацій про русифікацію в Україні.

Всі політичні партії, зареєстровані на нарадах СКВУ, вважають, що повинна бути "вільна Україна". "Як до цієї мети змагатися?" — це дуже складне питання, бо кожний має на це іншу, але "правильну" відповідь. Наприклад — суть непорозуміння полягає в питанні: "Чи треба домагатися в першій мірі людських чи політичних прав?" Бо ось — члени одної політичної партії "Визвольний фронт" (бандерівці) критикували й обзивали ген. П.

Григоренка. Коли ген. Григоренко мав мати слово, щоб себе оборонити, то його критики вимаршували з залі. Вони не мусять з його поглядами погоджуватися, але повинні мати досить гідності й здорового глузду хоча послухати іншу думку.

Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) після свого XIII-го Конгресу не всі громадські організації вважають громадською централею. Тодішній президент СКВУ пробував оформити компроміс між спірними групами. На пленарній сесії СКВУ член ексекютиви УККА проголосила, що УККА ображений думкою президента. Радити компроміси, це одна з делікатніших відповідальностей президента. Можна не годитися на компроміс, але бути ображеним за це, вказує на брак відчуття ваги становищ і зв'язаних з ними обов'язків інших людей.

Хоча тут згадано мало контроверсій, їх було багато на СКВУ, часом навіть досягали вони рівня абсурдної комедії. Відходячий президент СКВУ в останній своїй промові сказав, що коли у 70-их роках в СКВУ був брак фінансів, тепер настає брак охочих до праці людей, зокрема молоді. На пленарних сесіях люди під 55 років навіть не становили одної десятої всіх учасників. Тому я хотів би заохотити юнацтво і старше пластуництво спеціально тих, що багато про українське громадське життя, політику не знають, але хотіли б їх пізнати, щоб пішли на наступну пленарну сесію, як представники преси Пласту й студентських організацій, щоб побачити — як діє найвища у вільному світі українська громадсько-політична централа.

Ст. пл. Юрій Іванчишин, Торонто

**Вступайте в члени забезпечено-допомогової
братської установи в США і Канади**

УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ

(колиш. УРС)

УБС: має 14 клас модерного забезпечення;

- видає тижневик "Народня Воля" і англomовний журнал "Форум";
- веде відпочинкову оселю, культурно-спортивний молодечий осередок "Верховина" в Глен Спей, Н. Й.;
- розділює стипендії студуючій молоді.

440 Wyoming Ave., SCRANTON, Pa., 18503 USA

Ми - з ними!

ГУРТОК ДЛЯ ОБОРОНИ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ

(З "Обіжного Листка" КПС Німеччини 1981 р.)

З ініціативи деяких старших пластунів і пластунів сеніорів утворилася в Мюнхені пластова група, яка поставила собі завдання — опікуватися українськими політичними в'язнями. Спершу в групі було 6, тепер є 14 осіб.

Кожний, хто хоче приєднатися до групи, має виплатити 50 н.м. і взяти під свою опіку одного політв'язня; з ним старається утримувати листовний контакт та час від часу надсилати йому чи його родині пакет (1 кг).

Крім того, з фондів групи оплачується висилку більших (по 10 кг) пакетів з харчами чи одягом. Досі надіслано 11, Політв'язнів вибираємо головню таких, які менше відомі на Заході.

Як відомо, допомагають з різних країн нашого поселення, а координації нема. Тому ті в'язні, чи їхня родина, які тут широко відомі, можуть діставати — порівняльно більшу допомогу, а менше знані — жодної. Тому, власне, наша група перейняла опіку над тими, про кого на Заході мало знають.

І 1981 року відзначено "День Солідарності" з українськими політичними в'язнями. Влаштовано інсценізацію (про це — окрема замітка) в неділю 11 січня ввечері. Присутні громадяни — мюнхенські і позамісцеві — склали добровільні датки на суму 1.300 н.м. (за ці гроші вислано пакети).

Тут хочемо подякувати всім громадянам, які морально та й матеріально підтримують працю нашої групи.

Інша форма діяльності групи — допомога у виготовлюванні листів з відповідними матеріалами на оборону українських політв'язнів; ця діяльність особливо посилилася у зв'язку з Мадридською конференцією. Члени групи, які займаються перекладами, надіслали листи членів Української Гельсінкської Групи Закордоном до урядів майже всіх країн, що підписали Гельсінкський договір. Ці самі матеріали вислано до преси й окремим послам німецького парламенту. Водночас надіслано матеріали про українських політичних в'язнів, з проханням стати в їхній обороні, до урядів західних держав, до Академії Наук СРСР. Відповіді на-

дійшли від деяких урядів та від преси, а це — заохота для членів групи до дальшої праці.

Тепер кожний член групи підготовляє життєписи українських політв'язнів німецькою мовою, аби в потребі можна було покористуватися цими матеріалами.

Пластова група підтримує контакт з клітиною Міжнародної Амнестії в Мюнхені.

пл. сен. Оля Ткаченко

ВИЯВ СОЛІДАРНОСТІ З УКРАЇНСЬКИМИ ПОЛІТВ'ЯЗНЯМИ

(Передруковуємо з тижневика "Християнський голос" уривок із більшої інформаційної замітки; автор Іван Гвань)

Виявом солідарності, а разом з тим свідчення того, що молодь цікавиться українським правозахисним рухом та долею українських політв'язнів була інсценізація процесу над засновниками Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод Миколою Руденком та Олексієм Тихим. Інсценізацію влаштовано в неділю 11 січня в залі українського католицького парохіального осередку в Мюнхені.

Програму підготував пластовий Гурток для оборони українських політв'язнів, при співучасті старших пластунів та сеніорів, з допомогою Ориси Яримович, довголітньої вчительки і виховниці молоді.

Як відомо, М. Руденка та О. Тихого заарештовано в лютому 1977 року і згодом (в липні 1977 р.) засуджено обох на довічне ув'язнення за "антирадянську пропаганду та агітацію".

Темою сценічної картини був саме процес над обома правозахисниками, згідно з текстом судових протоколів, та останнього слова, що обидва "винуватці" виголосили на суді.

Оформлення сцени "Суд у справі Руденка і Тихого" нагадувало приміщення радянського суду. Довгий стіл, на якому лежить давно зфабрикована справа "злочину" українських патріотів. Панує тиша, яка має всуверенувати, що ось тут буде "становлено" справедливість, "направлено кривду", яку вчилили оба українські "злочинці" — Руденко та Тихий. Відбувається суд — видовище. Глядачі

чим раз більше переконуються, що цей процес — це не встановлення справедливості, а просто "псячий обов'язок" радянських судових службовців, щоб формально закріпити це, що вже давно підготовано в бюрох КГБ — посадити українських правозахисників за ґрати. Таке переконання остаточно й промовисто скріплюється в глядача тоді, коли обое звинувачені — М. Руденко та О. Тихий виголошують своє "останнє слово".

"Для оцінки судівництва — прогресивне воно чи регресивне — існує тільки одне мірило: свобода слова, свобода інформації... Наша діяльність, це висловлювання наших переконань. Наша діяльність — це Слово. І ніщо інше!.. Хто ж тут справжній злочинець? Злочинець той, хто намагається забрати природне право людини: вільно, необмежено думати, вільно і необмежено висловлювати свої думки", — сказав у своєму слові М. Руденко.

Оба підсудні в своєму "останньому слові" викривають всю глибину змови та забріханості не тільки КГБ, а всієї радянської системи.

Інсценізація процесу над М. Руденком та О. Тихим, що її влаштували українські пластуни в Мюнхені, це дуже вдалий та шанигідний засіб — знайомити українську публіку з ідеями, за які борються і караються українські правозахисники. Пластуни подбали про те, щоб за допомогою сценічної картини бодай частково наблизити глядачеві атмосферу цинізму й змови, в якій відбувався справжній процес. Важливо відмітити цей факт, що інсценізацію підготувала молодь, а поштоухом для них — зацікавлення та стурбованість долею українських патріотів-правозахисників, їхні мужні виступи в обороні людських та національних прав на Україні. Треба б частіше подібних імпрез, вони помітно збагатили б культурне життя нашої громади. Варто подумати також над можливістю їхати з такою чи подібною інсценізацією між українців, що живуть в інших місцевостях Німеччини.

Позитивність такої праці, зокрема, як один із засобів національного виховання молоді, вважаємо, не потребує додаткових пояснень. А для батьків тієї молоді, для старшого покоління, така діяльність молоді вказуватиме на те, що існує справді багато способів, як зацікавити підростаюче покоління "нашою справою". Та при цьому треба мати на увазі саме форми діяльності; вони, якраз під кутом зору молоді, можуть бути (й будуть!) в багатьох випадках інші, ніж ті форми, до яких ми досі звикли.

ПЛАСТОВЕ ВИДАВНИЦТВО ПЕРЕПРОВАДИЛОСЬ!

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ НА НАШУ НОВУ АДРЕСУ:

PLAST PUBLISHING
2199 BLOOR ST. W.
TORONTO, ONTARIO
M6S 1N2 CANADA

ПЕРШІ ДНІ В КАНАДІ

Перший день у Канаді був дуже цікавий. Коли мої батьки і я прилетіли до Торонта, нас зустріла наша рідня. Коли ми приїхали до їхньої хати, до нас прийшли гості.

Тоді відбувся святковий обід. Перед вечором гості розійшлися, а ми ще довго розмовляли з рідними.

Тієї ночі ми ніяк не могли заснути, бо коли в Канаді є ніч, в Україні — день.

На другий день я поїхав із своїм вуйком до міста. Він показав мені деякі визначні місця у Торонті.

Так пройшли мої перші дні в Канаді.

Ростик Секунда (7 кл.)

ЮНАЦЬКИЙ КОНКУРС НА ЛІТЕРАТУРНИЙ ТВІР

28 Курінь Уладу Пластунук.Сеніорок "Верховинки" проголошує

Конкурс Літературного Фонду
св. п. Лесі Дзядів-Кульчицької

на літературну творчість — поезія і проза.

I нагорода 150.00 дол.

II нагорода 80.00 дол.

III нагорода 50.00 дол.

До участі в конкурсі запрошуємо членів — юнацтво молодечих організацій: Пласту, СУМ-у і ОДУМ-у з усіх країн нашого поселення.

Жюрі конкурсу: Богдан Бойчук, Валентина Юрченко і Олександра Юзенів.

Твори просимо надсилати під псевдонімом, а прізвище з псевдонімом подати в окремій запечатаній конверті. Слати на адресу:

PLAST - WERCHOWYNKY
140 Second Avenue
New York, NY 10003 USA

Реченець кониурсу: до кінця грудня 1981 року

"Слідами Безсмертних" — Табір УПЮ-ів на Бобрівці. На привіті підписи проводу (вони з Куреня "Побратими"!) і учасників та рисунок "Безсмертного" з прапором і зброєю.

Табір УПЮ (юнаків та юначок) "Комарі і ми" в Лос Анджелес вітає підписами, рисунком сонця, гір і лісу. А комендант табору аж з Торонта! Як він там опинився?

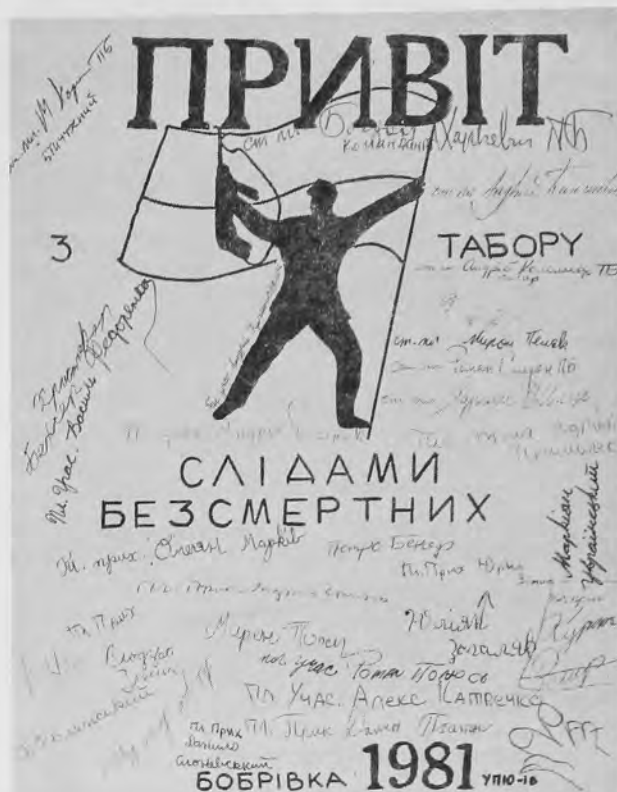
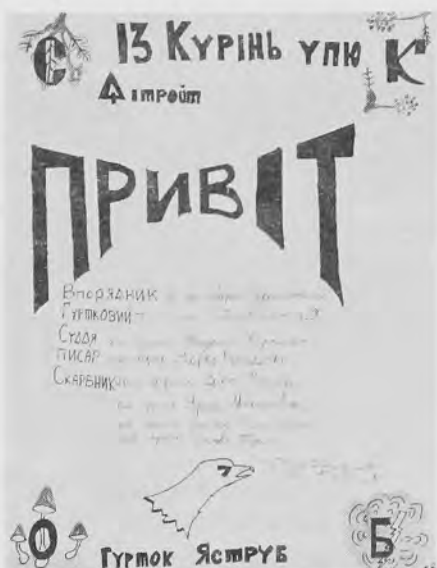
Крайовий Табір Учасників в Канаді "За слідами роверами" привітав малюнком гарно оформленої відзнаки табору, підписами проводу й учасників. Таборували у мандрівці роверами по Манітобі.

"На крилах дрімоти", Табір УПН-ок на Вовчій Тропі привітав гарними чарівними крилами, підписами проводу.

Малюнком променистого сонця, словом "Дрот О-Н" 81 на привіті і підписами проводу привітав табір УПЮ-ок (юначок 115 — без проводу!) мабуть з Вовчої Тропи. Привіт помисловий, гарно оформлений.

Гурток "Яструб" з 13-го Куреня УПЮ-ів Детройт надіслав гарний привіт з прогулянки. Дякуємо за пам'ять про "Юнака" навіть за короткого перебування в природі.

Реданція

Дітвора і молодь Чікаго - Романові Завадовичеві

З приводу встановлення шкільного року 1980/1981 Роком Завадовича, 21 й 22 березня ц.р. відбувся в Чікаго дводенний Фестиваль молоді для відзначення 60-річчя творчої праці відомого автора і педагога Романа Завадовича. Фестиваль складався з двох частин: в суботу в залі при Церкві св. Миколая відбувся конкурс і роздача грошових нагород тим виконавцям, які за голосуванням членів журі, вийшли переможцями; в неділю в аудиторії Собору свв. Володимира і Ольги при виповненій залі відбувся ювілейний бенкет, де виступали першуні конкурсу. Конкурс, оснований на текстах Завадовича, розділено на різні категорії. В конкурсі взяло участь понад 300 змагунів, що виступали в присутності сотні громадян. Всі конкуренції були мистецького типу.

Програма почалася проголошенням першунів у змаганні за мистецьке оформлення афіш (три перші місця: Українська Щоденна Школа св. Миколая, ОДУМ, Мистецький Комітет СУМ-у — Українська Школа в Палатайні); за приготування радіопрограми на сім хвилин (дитячий хор "Молода Думка" за монтаж "Весна в творах Романа Завадовича"); за ілюстрації п'єси (Українська Щоденна Школа св. Миколая за "Маленький борець"). Публіка мала нагоду розглянути ці малюнки й рисунки до відкриття програми.

Далі була в програмі пісня на слова Завадовича "Гей, ходжу я до садочку". Протягом трьох частин програми з двома перервами чергувалися виступи в таких змаганнях як де-

клямації Завадовичових віршів, інсценізації його п'єс чи уривків п'єс, хореографії до текстів його творів, пісні до слів автора, мистецьке читання прозових текстів.

Хористи дитячого хору "Молода Думка" впроваджують Романа Завадовича і його внучку на залю. З-права стоїть секретар і адміністратор Видавничого Комітету Роман Заяць.

Крім уже згаданих першунів, нагородженими були такі школи й молодечі організації Чікаго: 1) за мистецьке виконання віршів — Мистецький Комітет СУМ-у — Українська Школа в Палатайні ("Три букви") і Українська Щоденна Школа св. Миколая ("Україна в віршах"); 2) за спів — дитячий хор "Молода Думка" ("Пісня рідної землі", "Гість у дім") і Рідна Школа — 2-га кляса ("Пісня звірів", "Пісня

Пластовий гурток юначок "Підсніжни" з VI Куреня УПУО ім. Марна Вовчка в Чікаго. Здобули перше місце за виконання п'єси "Чорний Дольно".

квіток"); 3) за хореографію — танець — Українська Школа Балету і Народно-сценічного Танцю при Парафії свв. Володимира і Ольги ("Як гриб Гоцу налякав" і Школа Українського Народного Балету при осередку СУМ ім. Павлушкова ("Привіт матусям"); за переклад твору на англійську мову — Пласт ("Карпатський чарівник"); за мистецьке оформлення й виконання п'єси — Пласт ("Чорний Долько") і Українська Школа при Парафії св. Андрія ("Ангел на землі"); 6) за мистецьке читання прози — дитячий хор "Молода Думка" ("Крижана усмішка" — монтаж з прозірками).

"Україна у віршах Романа Завадовича" — виконують учні Української Католицької Школи св. Минолая в Чікаго. Школа здобула перше місце.

Фестиваль був не тільки виявом вдячності й пошани для Романа Завадовича, але й великим виховним моментом. Глядачі виступів дітвори й молоді мали змогу побачити, як учасники конкурсу піддавались чарові літературних творів Завадовича, як засвоювали вони їх ідеї, збагачувались шляхетними переживаннями радості з перемоги добра над злом, пра-

гнення краси, правди, любови до свого народу. Фестиваль спонукав громадянство активніше ставитись до літератури й виховання.

Під час бенкету віддали вислів пошани до Романа Завадовича представники громадських організацій Чікаго й інших міст, а також признання від уряду прочитано — резолюцію Па-

Ювілят — Роман Завадович і Галина Грушецьна під час конкурсу на Фестивалі Молоді. Біля них стоїть внучка Ювілята 3-річна Руслана Завадович.

лати репрезентантів стейту Ілліной про заслуги Ювілята для збереження української мови й культури.

Фестиваль організував Видавничий Комітет творів Р. Завадовича під проводом пл. сен. Галини Грушецької.

Подано за "Свободою — допис Марти Мухар

СПОГАДИ

Згадую тебе часом
Коли ми були разом,
Ходили ми по полі
Обоє на волі.
Тепер вже не літо, а зима
Красна, сувора й зима,
Думаю, що ти готов
Скоро побачити мене знов.
Хоч школа не зла,
Але ходжу я сама,
Маю багато товаришів,
Що бачать у мені сум і гнів.
Буду весела й жива,
Коли надійде весна,
І я стріну знову тебе
Буде життя миле.
Буде життя моє миле.

пл. розв. Наталка Воронка

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асєкурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent

527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404

2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555

4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666

INSURANCE:

2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

Так ми пластуємо!

про пластову групу у Франкфурті, Пфорцгаймі й околицях

Вже минуло два з половиною роки, відколи пластуни з-поза далеких від Мюнхену теренів знову зорганізувалися і відновили дещо приспану діяльність. Тому що треба було пристосуватися до місцевих обставин, створився певний новий тип пластових сходин, про якого не знайдете нічого ані в "Життя в Пласті", ані в правильниках. Оскільки наші досвіди могли б придатися іншим пластунам в подібній ситуації, розкажемо дещо про свою діяльність.

Передісторію до нашої пластової групи творив новацький рій "Олені", що діяв під час 1975-76 рр. в Франкфурті. Через від'їзд однієї родини до США, а згодом перехід членів до юнацтва цей рій перестав існувати. Думка про відновлення пластових активностей в наших околицях збудилася на літньому таборі 1978-го року, а конкретна пропозиція вийшла від подруги Лялі Рондяк, яка в міжчасі повернулася з родиною до США. Виявилося, що в околиці Штутгарту і теж Франкфурту разом було досить пластунів — новацтва, юнацтва і старшого пластуництва — щоб створити новацький рій і... чацький гурток. Потреба створення таких гуртків, мала різні причини; про деякі з них вже писалося на сторінках пластової преси. Одна з них, це рідність пов'язана з переведенням програм на літніх таборах, в яких беруть участь і пластуни, які мають можливість брати участь в пл. сходинах, ходять до суботніх шкіл і в загальному можуть користати з громадського життя, а з другого боку — приїжджають пластуни з теренів, де таких можливостей немає. Це спричинює труднощі для виховників у переведенні програми, але головню веде до знеохочення другої групи пластунів, які завважають, що вони відстали від решти.

Другою причиною, це факт, що виховання молоді в українському дусі (щоб під поняттям ми не розуміли) в ізоляції неможливе. Молоді потрібно українського товариства — молодого товариства, розуміється, щоб вона визнавала український світ рівновартісним до німецького. А участь лише в пластових таборах — яка ще до того часто унеможливорюється через розбіжні часи вакацій в Німеччині —

не вистачає, щоб задовольнити таку потребу.

Такі то причини спонукали батьків даних пластунів виявити деякий ентузіязм, бо вони погодилися один раз на місяць на зміну прийняти до себе ціле пластове товариство на сходини. А оскільки це означає для однієї родини прийняти 20-30 осіб, а для решти по 100-250 кілометрів їзди в один напрям, то це свідчить про те, з яким захопленням поставилися всі до цього експерименту.

Очевидно, що стиль наших сходин не міг бути точно такий, як в "нормальних" обставинах. Це спричинене і довгим часовим відступом поміж сходинами (чотири тижні), як теж браком української суботньої школи й амбіції підготувати юнацтво до пластових проб.

Наші пластові "збори" або "стрічі" виконують потрібну функцію: відбуваються заняття з новацтвом, юнацтвом, а в той самий час і батьки мають нагоду вийти собі на прохід, ближче познайомитися і теж пополітикувати.

Порядок наших сходин, які можуть виключно відбуватися в суботи або неділі, звичайно такий: з'їжджаємося перед обідом (в неділі часто вже на обогослуження), спільно обідаємо. Опісля молодь відбуває свої сходини, які тривають 2-3 години, щоб використати максимально час. Очевидно, що така довга програма мусить бути різноманітною. Стараємося перейти теоретичні вимоги до проб, юнацтво деколи отримує писемні нотатки, щоб мог-

ло вдома повторити матеріал. Відбуваємо майстеркування, виявилось, що юнацтво має захоплення до електроніки (маємо надію, що таки вдома не піchnуть розбирати всіх апаратів), а теж практичним пластуванням, якого часом, на жаль, потрохи бракує на літніх таборах. Найбільшим утрудненням виявляється те, що наше юнацтво не має нагоди набувати знань з українознавства в суботніх школах. Тому то приходить доповнювати елементарні знання з географії, історії, літератури тощо.

Після такої довгої програми — яка при добрій погоді відбувається частинно в природі — молодь вибирається на прорух, звичайно найбільше охотників знаходиться до копаного м'яча.

Новацькі сходини відбуваються в подібних рамках, з тим, що тут головна увага звертається на ігри, майстеркування і забави. Але і новацтво дає собі добре раду з відносно обширною програмою. Деякі проблеми вирішували через вікові різниці, які існували серед "Левиків". Цього роду проблеми перенеслися тепер до "Акул", які від кількох місяців пере-

Поза описаними регулярними активностями й участю в пластових таборах використовуються ще й інші нагоди зустрічі. Стало вже традицією брати участь в зустрічі українців на Зелені Свята в Штрасбурзі. На оселі о. Павла Когута в Маквілері минулого року троє наших юнаків мали нагоду завершити чи доказати свої знання з практичного пластування і склали там при ватрі свою пластову присягу. Добре в пам'яті залишилася наша кількадемна прогулянка в горах Вогезах, яку ми з місця рішили "повторити" у цьому році.

Проте майбутність нашої пластової громади стоїть під маленьким знаком запитання. Обоє опікунів юнацького гуртка "Акули" тягне ще впродовж цього року за океан. Маємо таки надію, що при деякій зовнішній допомозі вдасться продовжити цікаву і корисну працю. А було б варту, бо доросту в нас не бракує: на прийняття до новацтва чекає в нас, лізучи під час сходин попід столами, дальших четверо малят. Можливо, що наша група за 1-2 роки видасть з себе і пластових виховників і тим забезпечить своє даліше існування.

подав ст. пл. Марко Горбач

"Обіжний Листок" КПС в Німеччині ч. 11 Мюнхен, 1981 рік

Від упорядника:

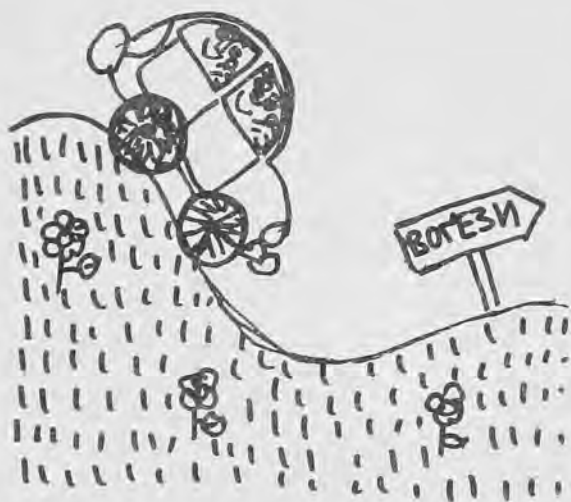
До цієї інформації треба додати доповнення й замітку. Сходини цієї пластової групи відбулися також у неділю, 16 листопада 1980 року в Пфорцгаймі.

З Мюнхену приїхала голова КПС, пл. сен. Марія Саяк, а з нею ще ст. пл. Маруся Заяць-Сидір і ст. пл. Марко Заяць, який був у "функції" шофера. Під час сходин голова вручила "Грамоту заслуги" ст. пл. Марині Горбач, яка віддано й тепло опікується новацтвом цієї мішаної — і щодо місцевостей і роду — пластової групи. "Орден св. Юрія в бронзі" вручила ст. пл. Маркові Горбачеві і ст. пл. Ігореві Зубалеві як відзначення за те, що вони цю групу організували і постійно нею опікуються та ведуть заняття з юнацтвом.

Як сказано в інформації, "обоє опікунів юнацького гуртка тягне... за океан". Прямо кажучи, Марко й Ігор поїдуть. А тим часом з місцевих ще нема нікого, хто б уже самостійно міг вести — точніше — продовжувати роботу. Залишається — і про це мовилося на засіданні КПС — установити своєрідне з Мюнхену "чергування", тобто, щоб все котрийсь із виховників та котрась із виховниць регулярно доїжджали б проводити заняття. Одна Марина не дасть собі ради з юнацтвом і юнацтвом. Діти й молодь хочуть такі пластувати. Отже, кому належить, треба відповісти на ці бажання молодих.

Ця замітка і як уточнення, а водночас, власне, і як заклик до всіх, хто зможе і хоче допомогти, щоб пластова група, яку організували і допровадили дотепер, працювала, розвивалась та й ще збільшувалася, бо, як написав Марко, "на прийняття до новацтва чекає... дальших четверо малят".

Треба, отже, продовжити "цікаву і корисну працю".

мінилися в мішаний гурток. Серед теперішніх вісім членів маємо прихильників, учасників і одного розвідувача, так що приходить часом ділити програму.

Після проруху всі стрічаються на каву і солодке, а після того відбувається спільна частина наших зустрічей: сідаємо до спільного співу при символічній ватрі — свічці, котру запалюють господарі дому. Тут в основному переспівується цілий репертуар пісень, засвоєних в основному на лещетарських і літніх таборах. Часто цей спів продовжується ще довго по автах, які вертаються по сходинах домів.

ХРОНІКА

ПЛАСТОВА ЗУСТРІЧ

В БРАДФОРДІ, ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

Для відсвяткування Свята Юрія і Дня Матері ми відбули Пластову Зустріч Станиці Брадфорд (Англія) 17-го травня ц. р.

Щоб відбутися цю зустріч, ми підготували залу й накупили харчів у пластуна, що є власником української пекарні. Раненько в неділю я з трьома пластунами й кількома помічниками почали готувати перекуску. Кухня працювала повною парою! О год. 2-ій юнак Марко Вовчина дав нам знати, що приїхали наші гості — автобус пластунів з Манчестеру. Приїхали молоді й старі, грубі й тонкі, малі й великі та ще сиві й лисі — всілякого вигляду. Всіх ми привітали та запросили на гостину. Попивши чаю (бо голодні не можуть виступати), ми поговорили про пластові справи, та згадати минулі часи на таборах. Дехто грав в "стук-пук", а інші оглядали знімки з "Пін 80". При тому ми слухали улюблену нашу платівку "Пласт співає", що нас дійсно піднесло "до висот". Помалу сходилися гості, що були цікаві послухати та подивитися на наших гарних пластунів, що зараз мали виступати на сцені.

Виступ почався вступним словом голови КПС пл. сен. Оксани Паращак, а тоді пластуни заспівали пісню. Відтак новацтво показало сценку "На День Матері" й вив'язалося з цього завдання прекрасно. Вони виглядали як квіти в садочку, такі гарні й спричинили нам усім своїм виступом велику радість. Наступним пунктом була пісня "Гей-гу, Гей-га" і мені здавалось, що я знову маршував по лісах Німеччини як у 1979-му році. Сильні голоси пластунів і чарівні пластунок зливалися в одну чудову гармонію. Я був зворушений і радів, що я є пластуном!

СВЯТО ВЕСНИ 1981 Р.

Юнацтво зі Станиці Ньюарку виїхало двома автобусами на Свято Юрія в п'ятницю 23-го травня. Приїхали ми на "Вовчу Тропу" пізно ввечері й примістилися на нічліг у куренях. Вранці по сніданку ми зареєструвалися та пішли розтаборуватися. Мій курінь (44-ий) помилково дістав шатро без кілків. Ми рішили не ставити того шатра, а спати в трьох шатрах. Нас було шістнадцять і тому трішки було тісно, але ніхто не нарікав. Мали ми обід і відкриття Свята. Тоді старша група юнацтва пішла на теренову гру, а молодша на спорт. В моєму курені було сім старших

юначок і нас не розділили. Ми йшли за знаками з повним одноденним вярдом. Найцікавіші пункти теренової гри були ті, в яких нам доручено збудувати кухню й браму.

Після теренової гри була смачна вечеря, а ввечері таборіві вогнини. В неділю після Служби Божої іменували 5 розвідувачок/ів на скобів і вірлиць. Опісля молодша група мала теренову гру, а старша спорт. Ввечері була велика спільна ватра. Мій курінь виступав у програмі ватри. У понеділок були фінали спортових змагань, ліквідація табору, змагання відбивання й тягнення мотузка. З мого куреня багато дівчат було у фіналах спортових змагань. У відбиванні ми дістали третє місце. В загаль-

Дальшою точною був вірш "До матері" і вірш до Св. Юрія Переможця, а опісля пісня "Ми спортовці". Пл. сен. Р. Гринаш перевів свій снєч і випустив ракету, яна вибухла зі сильним гуном і я думав, що ми будемо першими пластунами на місяці. Відтак на чергу прийшло прийняття одної новачки до роя новачок. Знову новацтво вивело танець "Царівна". Їх танок так захопив усіх, що навіть сеніори затанцьовували.

Останньою піснею була "Пісня Закарпатських Пластунів" і нею закінчилася наша вдала зустріч.

Після подяки та спільної знімки, яку залучено до цього допису, наші гості-виконавці відїхали, а ми бажали їм щасливої дороги та скорої зустрічі на таборі на "Верховині".

Скоб!

ст. пл. Андрій Семенюк
Станиця Брадфорд

Пластуни з Брадфорду і Манчестер на зустрічі з приводу "Дня Матері" і Свята Юрія, 17 травня 1981 р.

ному точкуванні мій курінь здобув перше місце, а в юнаків — самостійний гурток УПЮ з Бостону.

Мені цьогорічне Свято Весни дуже подобалося. Воно було тяжке, але варте того.

пл. розв. Наталка Воронна
44-ий Кур. УПЮ-он з Ньюарку

СВЯТО ІВАНА КУПАЛА НА ЮНАЦЬКОМУ ТАБОРІ

Це була чародійна ніч для нас. "Цвіт папороті" — назва нашого табору походить від назви чародійної квітки, що цвіте тільки в ту одну ніч, в ніч свята Івана Купала 7 липня.

Табір юначок влітку 1980
"Зелений Яр" США

НАША ГУРТКОВА ПРОГУЛЯНКА

"Ра-ра" — забриніли вигуки нашої гурткової прогулянки, якої мета була познайомитися з весняною природою, з юначками та здобути деякі вмілості.

Приїхали ми на оселю "Говерля" в суботу, 16-го травня по обіді. Вибрали місце на таборування, яке відповідало нашим вимогам (було близько ріки, юначок тощо). Табір незабаром стояв. З великого шатра часто було чути "Геп, бра, бра! Гей ра-ра!" Ми підготовлялися до спільної вечери з дівчатами. А після вечери була ватра й цікава теренова гра. Ми ці зайняття використали, щоб краще запізнатися з юначками.

Настала нічна тиша в таборі.

Ігри юначок і юнаків у таборах у "Зеленому Ярі", літо 1980 р.

Цілий день ми приготовлялися на те свято. Рано пішли збирати квітки. Потім в колі усі ми плели вінки, співали купальські пісні й мріяли, щоб "миленький" про нас не забув і зловив наш вінок.

Коли потемніло, усе юнацтво із своїм проводом пішло на пляжу. Ми всі дивилися навкруги — чи де не появляться мавки, русалки або інші "духи". Члени бурави табору юначок розповіли нам про купальські звичаї.

Потім вибрали "купалу", що тримала усі вінки на руках, коли юначки ходили довкруги "купальського деревця". Коли зовсім стемніло ми кинули віночки зі свічками на воду, з

надією, що улюблений кожної його зловить. Для деяких ця мрія сповнилася, для інших ні. Усі зачали співати й смикати через вогонь. Ніхто не хотів, щоб Свято Купала закінчилося, але знов природа перемогла і всі мавки та лісові чорти пішли назад до темного лісу, русалки поринули назад в глибину води, а ми повернулися з переживань чарівної ночі й заснули тихим, спокійним сном.

Скоб!

пл. уч. Христя Юзич, Дітройт

Ранок. Надворі надзвичайно зимно. Але чути "Гей, ра, ра! Виласьте з "спимішків"! Сніданок, зайняття й

Прогулянка на "Говерлю".
Андрій Чума "літає".

обід. Надворі потемніло. Вільний час, здобування вмілостей, спільна вечере в нас; печена яловичина ("біф стув")

шоколадовий пудінг (він другого дня замерз і ми мали шоколадове морозиво).

Надвечір бачили ми висвітлені прозирки з МПЗ, була також коротка ватра.

Вранці після снідання відбулося закріплення. Приїхали до Торонта в обідню

Мирон Демків "на вершинах".

Фото: ст. пл. Ю. Іванчишин

пору. Прогулянка нам вдалася, ніхто з харчу не захворів, мета досягнена.

Прогулянка дала нам багато знання про таборування. Це була підготовка — лекція до майбутніх мандрівок.

пл. розв. Дмитро Перекліта
Гурток "Рись", XV Курін ім. І. Чмоли
Торонто.

І В ПАРИЖІ ПЛАСТУЮТЬ

(Інформації подала пл. сен. Оксана Перегінець-Ребет).

Пластова група в Парижі — це 3 гуртки і 2 виховниці. Новацький рій "Лисички" численно найбільший, усіх 6. Як і дві інші пластові групи у Франції, новацький рій також мішаний — новачки і новаци. Новацтвом займається пані Надя Бержерон; її рідні діти — також "Лисички".

Юнацький гурток "Пуми" налічує 4 юнаки і юначки; до них "доскочує" час від часу нова юначка (Мижиняк). "Пуми" — молодше юнацтво.

Старша "генерація" юнацтва — "Пантери", їх лише двоє. Юнацтвом займається пл. сен. Оксана Перегінець.

Сходини з новачками й молодшими юначками і юнаками відбуваються в приміщенні при українському католицькому соборі св. Володимира що 2 тижні від 12-ої до 13.30 години.

"Пуми" підготовляються до 1-ої проби, природознавство, майстрування (перед Різдом) і українська мова (в розмові, грі).

Програма сходин для "Лисичок" — новацькі заняття, гри, спів, майстеркування.

Сходини "Пантер" відбуваються в неділю по полудні в домі О. Перегінець.

Програма — підготовка до 2-ої проби, українознавство, вмілості. Як закінчать складати вмілості до 2-ої проби, зможуть частинно перейняти працю з молодшими.

Від укладача: Про пластунів і пластування у Парижі подаємо в нашому обіжнику тому, бо пластуни в європейських країнах, — у Франції, Австрії, Італії й Бельгії — мають "громадянство" КПС у Німеччині, де, за виїзном Великобританії, вони належать.

У такій "асоційованій" діяльності беруть участь також і ті друзі та подруги, які прибувають до котроїсь із країн європейського континенту тільки на тимчасове перебування й працю.

З листа пластуни Христі Ковальської хочемо зацитувати кілька ре-

чень, які, власне, стосуються Пластової Групи в Парижі. Вона написала з канадського міста Торонто.

"Подаю до відома, що я виїхала на стало з Франції і тим самим не можу відповідати за Пластову Групу в

Парижі... Перед виїздом я старалася працю в пластовій групі передати іншим. Ст. пл. Зеня Кушпета також не повернеться до Парижу. Новацький рій перейме п-і Надя Бержерон. Я телефонічно порозумілася з Оксаною Перегінець та їй вияснила ситуацію. Оксана погодилася перейняти відповідальність за цілість, тобто за всі три стелі в Парижі...

На закінчення хочу дати признання ст. пл. Зені Кушпеті за її допомогу і ст. пл. О. Перегінець побажати успіху в дальшій праці... Можливо, колись знову буде нагода до співпраці".

До діяльності пластунів, так би мовити, закордонних можна б ще додати, що вже від років беруть участь у пластових таборах — влітку в Німеччині, а останнім часом декількох також у таборі лещетарському.

З листа з Франції:

Хочемо при нагоді роздавати інформації батькам про Пласт... Прошу вислати 19-12 примірників брошури. Було б доцільно дати оголошення про табір до "Українського слова" і до преси, що виходить для молоді...

З Обіжного Листка КПС в
Німеччині ч. 11.

VIII ПЛАСТОВИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ ТАБІР 1981 В НІМЕЧЧИНІ

Від 11. 4. — 18. 4. тривав цього-річний VIII Пластовий лещетарський т. зв. зимовий табір в прекрасній підальпійській онолиці в Берхтесгадені.

На превеликий жаль цим разом в Берхтесгадені вне не було зими, ані снігу, правда, зате можна було гарно опалюватися на сонці, але тому, що ми приїхали вчитися й їздити на лещатах, мусили їхати за снігом через границю до Австрії.

Учасниками табору були пластуни не лише з Західної Німеччини, але також на нього приїхали пластуни з Австрії, Італії, Великобританії, Франції й Канади. Програма занять була різноманітна. Перед полуднем відбувалася їзда на лещатах по групах — початкувчі, завансовані і ті, що вне опанували досконало їзду на лещатах.

Пл. розв. Михайло Ясенецький і пл. уч. Степан Ясенецький вправляють "штуки" на спортивний змаг.

Пополудні було дозвілля, так що кожний чи кожна могли збиратися в окремі групи чи групки, бо навчання їзди на лижах відбувалося лише в дообідних годинах. Між іншим треба сказати, що ми мали дуже добрих інструкторів і виховників.

Замість кінцевого "іспиту" влаштовано один веселий лижечетарський змаг, в якому кожний по своїх спроможностях і відвазі показував різні штуки на "дошках". Також відбувся один веселий вечір з добрими скетчами й різними веселими іграми, висвітлювано на двох вечорах фільми з пластових таборів.

Ми й не запримітили як скоро й гарно пройшов час і ми мусіли повертатися додів. У думках вже чекаємо на наступний лижечетарський табір.

пл. розв. Татьяна Чорній
Мюнхен, Німеччина

Учасники пластового лижечетарського табору 1981 р.

УКРАЇНСЬКІ КООПЕРАТИВИ МЕЛЬБОРНУ

«ДНІСТЕР»

Тел. 375 1706
375 1309

—

«ПОСТУП»

Тел. 370 3504
375 1979 — склеп

—

«ОДЕСА»

Тел. 375 1706
375 1309

засновані, щоб:

- * допомагати своїм членам
- * збагачувати українську спільноту

УКРАЇНСЬКІ КООПЕРАТИВИ:

★ СИЛА ★ СТАВІЛЬНІСТЬ ★ РІСТ ★

Пластун є ощадний...
(4-та точка пластового Закону)
 ... добре також коли щадить в українській установі
 нагоду до того дає: **Кредитівка "Самопоміч"**
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303

Не дивуйтеся, якщо під час прогулянки влітку по експериментальній тамі на вулиці Св. Катерини в Монтреалі ваше вухо вразить ніжний звук бандури.

Це правдоподібно буде Роман Боцюрків — зареєстрований музикант, що обрав гру на бандурі як засіб заробітку в літі.

Дуже недавно він перестав грати українські народні пісні (урізноманітнені мелодіями Бетовена) на Терасах. Там грав разом з двома клясичними гітаристами, переходячи до зупинки на підземці, коли була їхня черга там грати.

“Це засоби до існування” — казав, омиваючи те, щоб пояснювати наскільки це є справді засоби до існування. “В іншому випадку я не був би тут, розуміється!”

Боцюрків — студент Карльтонського університету, грав в Оттаві на Спаркс вулиці минулого року, але, каже, що волить грати в Монтреалі.

“Тут люди багато краще сприймають. А до того, це більше місто. Довшого часу треба, щоб новість перестала бути атракцією”.

Насправді ж Боцюрків часами журиться, що це все грання (він поза домом кожного дня!) може спричинити те, що його відношення до інструменту стане механічним, бездушним.

“Це є робочий газард і треба про це знати й думати. Я знаю, що деякі музиканти на вулицях бездоганно грають технічно, але хто з них дбає про те, що вони переживають граючи. Гра стане тільки чистим відгомонам змісту пісні по певному часі”.

Він виступає цілий день, починаючи з часу, коли крамниці відчиняються; кінчаючи, коли вони замикаються. Коли погода покращає, коли потепліє, він думає бути надворі. Але тепер він задоволений своїм місцем поміж крамницями Террас. Прохожі зупиняються і слухають, часто питають про інструмент. Більшість поспішає відразу, але дехто зупиняється на якийсь час.

Миський кобзар радо для них грає.

(Перекладено з англійської, допис в “Око” — часописі Української Громади в Монтреалі, травень 1981 р.)

Дорога Подруго,

Привіт з далекого Риму! Пересилаємо Вам статтю про життя і діяльність Пластової Групи в Римі, а саме ми описали наш Великдень та великодню прогулянку. Просим Вас її помістити на сторінках “Юнака”. Рівнож долучуємо кілька знімків та один рисунок.

Вибачте, що ми Вам цього скоріше не прислали, але здається, що ми вже в дечому підхопили італійський темп роботи.

Остаємось з пластовим привітом,
Скоб!

ст. пл. Борис Гудзяк,
ст. пл. Юрій Горасцький

П. С. Дякуємо за прихильні вістки та критику про СУСТЕ.

ст. пл. Михайло Лоза

ПРОСИМО СВОЄЧАСНО ПОВІДОМИТИ НАС ПРО ЗМІНУ АДРЕСИ. ЖУРНАЛИ, ЯКІ ПОВЕРНУТЬСЯ НЕ З ВИНИ АДМІНІСТРАЦІЇ, ВИСИЛАТИМЕМО ВДРУГЕ ТІЛЬКИ ЗА ДОПЛАТОЮ \$1.00 ВІД ЧИСЛА.

ЄДИНА В ТОРОНТІ УКРАЇНСЬКА

COMMUNITY TRUST COMPANY LTD.

2299 Bloor Street West — Toronto, Canada M6S 4T2

Tel.: (416) 763-2291 — 766-3342

приймає вклади і ощадності, платить найвищі відсотки, дає позики особисті і мортгеджові, приймає і реєструє пенсійні плани і на нові домів (RRSP and RHOSP)

Полагоджує всі банкові операції — приймає домашні рахунки (телефони, електрика і т. п.)

Завідує спадками і довіреннями (траст).

Управитель: Богдан Миндюк

Замість квітів на могилу

св. п.

ЮРІЯ ДИЧКА

незабутнього друга й громадянина, приятеля Пласту,
колишнього вояка склав \$100.00 на "Залізний фонд"

Пластового Видавництва

Д-р. Степан Ґамула, Сарнія, Канада

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п.

ЮРІЯ ДИЧКА

склали на пресовий фонд "Юнака":

\$50.00 — Л. і Е. Гуцуляки,

по \$40.00 — Родини Мартиновичів, Б. і І. Чуми;

\$30.00 — Е. і В. Янішевські;

по \$25.00 — Т. і О. Джулинські, Т. і Б. Онишуки;

по \$20.00 — Т. і І. Боровці, Т. і Й. Вандергайден, Н. і

Л. Пенцани;

\$10.00 — А. Харан

Разом: \$280.00

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п.

пл. сен. ВОЛОДИМИРА САВЧАКА

що відійшов на Вічну Ватру в дні 23-го червня 1981 р

склали на пластові видання:

Ірина і Роман Левицькі — 20 дол.

Ніля і Ігор Геруси — 20 дол.

Володимира Падох (на журнал "Готуйсь") 5 дол.

Іванна Гринь — 5 дол.

Ольга Качмарська (на журнал "Юнак") 10 дол.

Ярослав Ошудлян — 10 дол.

Володимир Безсонів — 5 дол.

Разом: 75 дол.

Збірну перевела **пл. сен. Ірина Левицька**.

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

МАРІЇ з СУПІНСЬКИХ КОТИК

складає на пластові видання \$10.00

Марія Мудрин

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

МАРІЇ з СУПІНСЬКИХ КОТИК

складає на пластові видання \$10.00

Дуда Мудрин-Демнів

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

МАРІЇ з СУПІНСЬКИХ КОТИК

складають на пластові видання 25 дол.

Марія і Ольга Зелені

В пам'ять свого Сина

бл. п. РОМАНА БАКАЛЬЦЯ

склав \$100.00 на Фонд Дрота

батько пл. сен. Володимир Баналець

Пластова громада Пассейку з великим сумом прощала
друга РОМАНА БАКАЛЬЦЯ

який відійшов від нас в наслідок нещасливого випадку.

Перервалась нитка життя надійного громадянина, пластового друга.

Бажаючи згадати ЙОГО ІМ'Я на сторінках пластового журналу "Юнак", яким Роман користувався, будучи виховником у нашій Станиці Пассейн, друзі склали суму **\$355.00** на пресовий фонд "Юнака":

\$50.00 — Маркіян і Наталка Титли;

по \$25.00 — Володимир і Катруся Воловодюк, Теодор і Люба Крупи, Григорій і Ірина Кузьми;

по \$20.00 — Мирося і Константин Ваньо, Іван Лученко. Леся і Фільно Моравські, Дарія і Володимир Рудакевичі, Юрко Тарасюк, Ярослав Федун, Юрій Ференцевич;

по \$15.00 — Микола Панченко, Д. Я. Пенцан, Володимир Свинтух;

по \$10.00 — Любомир Думановський, Оля і Андрій Івасків, Ліда Крамарчук, Маріяна і Ярослав Мартинюки;

\$5.00 — Зеня Брожина.

Разом: \$355.00.

Гроші переслав **пл. сен. Маркіян Титла**

В пам'ять

бл. п.

РОМАНА БАКАЛЬЦЯ

склали на пресовий фонд "Юнака" у Пластовій Станиці Нью-Йорк:

\$20.00 — пл. сен. Оксана Коропецька;

по \$10.00 — ст. пл. Мотря Бойно, пл. сен. Вячеслав Вишневський, пл. сен. Евстахія Гойдаш, пл. сен. Дмитро Косович, пл. сен. Ірина Куровицька, ст. пл. Орест і Леся Лебідь, пл. сен. Михайло Мочула, пл. сен. Христя Навроцька, пл. сен. Ігор Сохан

Разом: \$110.00

Разом зібрано: \$465.00

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА"

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА", які вплинули до 25 серпня 1981 р.

Канада:

ст. пл. Роман Зазуля, Торонто	\$15.00
Оксана Боднарук, Торонто	3.00
Замість квіти на могили (Дивись посмертні згадки)	425.00
Канада разом:	\$443.00

США:

п. Роман Чорнобіл — власник фірми "Алтон Тул Компані"	\$ 35.00
Замість квітів на могили (Дивись посмертні згадки)	\$2,825.00
США разом:	\$2,860.00

В пам'ять св. п.

д-ра пл. сен. МИКОЛИ КУЗЬМОВИЧА склали на пресовий фонд "Юнака" на листу у Пластовій Станиці в Нью-Йорку:

\$100.00 — пл. сен. Володимир і Нуся Рани;	
по \$50.00 — д-р Галя Врецьона, пл. сен. Стаха Гойдиш, пл. сен. Ірина і Ярослав Нуровицькі;	
\$30.00 — пл. сен. Дарія Витанович;	
по \$25.00 — пл. сен. Оксана і Ігор Кіналі, пл. сен. Воло- димира Корнага, пл. сен. Дмитро і Стефанія Носо- вичі, пл. сен. Люба і д-р Теодозій Крупи, пл. сен. Христя і Юрій Навроцькі, пл. сен. Роман і Омеляна Рогожі, Управа Гуртка Пластприяту — Нью-Йорк, пл. сен. Дарія Франкен;	
по \$20.00 — пл. сен. Михайло Івасівна, інж. Ярослав Щер- банюк;	
по \$15.00 — ст. пл. Богдан Гошовський, пані Галя Гошов- ська, пл. сен. Орест Кебало, пл. сен. Андрій і Дозя Ластовецькі;	
по \$10.00 — пл. сен. Ярослав і Дарія Бойдунини, пл. сен. Ірина і Лев Вербицькі;	
\$5.00 — пл. сен. Мотря Мілянчик.	
Разом:	\$605.00
Листа ч. 1 —	\$1,375.00
Окремі датки —	\$305.00
(Дивись посмертні згадки "Юнак" 8-9/81 і в цьому числі)	
Разом зібрано:	\$2,285.00

Замість квітів на свіжу могилу
сл. п.

д-ра пл. сен. МИКОЛИ КУЗЬМОВИЧА, що відійшов з того світу в дні 11 червня 1981 р.

на пресовий фонд "Юнака" склали:

по \$100.00 — д-р Роман і Ольга Мороз, Марія і Микола Савицькі;	
по \$50.00 — пл. сен. д-р Роман і Ляля Алисьневичі, пл. сен. Ірина і Роман Внесневські, Іванна Джус, Ан- дрій і Оксана Дрогомирецькі, Люба і Степан Іван- чуки з дочками, Марта і Орест Качмарські, Яро- слава і д-р Василь Кіналі, Софія Федан-Мельник, пл. сен. Христина і Юрій Ференцевичі, Ірина і Зенон Шепаровичі, Члени Пластової Станиці Бофало;	
по \$30.00 — Зірна і Жан Карбоніє, пл. сен. Анна Сатур- ська з сестрами;	
по \$25.00 — Тиня і д-р Микола Баранецькі, пл. сен. Марія і Омелян Гельбіг, пл. сен. Тоня Горохович, Марія Лепка, пл. сен. Марія і д-р Михайло Логази, Ричард і Христина Леонард, Наталія Макаревич, пл. сен. о. Богдан і Володимира Смини, Володимир і Люба Федуни, Оленка і Іриной Юрчуни, пл. сен. Віктор і Іванна Яворські, Кобзарська Школа — Нью Йорк, Управа НТШ;	
по \$20.00 — Анна Алисьневич, пл. сен. Оксана Береж- ницька, пл. сен. Наталка Головата, Галина і Богдан Кандюни, інж. Орест і Ксеня Ключаси, пл. сен. Іван і Олена Костюки, пл. сен. Софія Кульчицька, пл. сен. Андрій Харан, ст. пл. Борис Ямінський і Леся Бекерська;	
по \$10.00 — пл. сен. Ольга Качмарська, пл. сен. Павло Клим, Нурінь УПЮ-он ім. 500 Героїнь з Кінгіру, Сі- ранузи, Любомира і Михайло Пенанські, Валентина Чудовська, пл. сен. Ольга Федейко.	
Разом —	\$1,375.00.

Листа ч. 1

Замість квітів на могилу
Незабутнього Кузена
сл. п.

д-ра МИКОЛИ КУЗЬМОВИЧА склали на пресовий фонд "Юнака" \$100.00 Ірина і Володимир Чуми та Ольга і Роман Гасцьні

Замість квітів на свіжу могилу
св. п.

д-ра МИКОЛИ КУЗЬМОВИЧА складаємо \$25.00 на пресовий фонд "Юнака", а шановній Дружині — ред. Олі Кузьмович висловлюємо своє глибоке співчуття. Марія і о. Мирослав Харини Філадельфія, США

Замість квітів на могилу
Дорогого Кузена
сл. п.

д-ра МИКОЛИ КУЗЬМОВИЧА склали на пресовий фонд "Юнака" \$50.00

Анна і Роман Максимовичі

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ І ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922 1402

Пластун Ти, юнак?
ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!
Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,
Той долар, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ
ПЛАТИМО 6%
- ЦЕРТИФІКАТИ ЗАРОБЛЯТЬ
ВІД 6 1/2 до 9%

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ І СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є
Ірина і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ КРЕДИТОВИЙ СПІЛЦІ.

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по п'ятниці.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

„ПОСІПНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО“

можна пабути

- в Канаді: у Адміністрації
„Юнака“:

„Yunak“ — Magazine,
2150 Bloor St. W.

Toronto, Ont. M6S 4V7 Canada
ЦІНА — \$9.00

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всю
друкарську
роботу.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 537-5572

2466 DUNDAS St. West, TORONTO, ONT. M6P 1W9

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна: \$1.50

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

“... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку”, — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передплатуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новачоків та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал дорослого членства Пласту, Пластприяту і загалу батьків, які цікавляться вихованням і громадськими справами.

ІЖАК

БОБЕР

ЛИС

ЗАЄЦЬ

ВОВК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ОЛЕНЬ

БОРСУК

КАЖАН

САЙГАК

РИСЬ

ВЕДМІДЬ

**КРАМНИЦЯ
ПЛАСТОВОГО ПОСТАЧАННЯ ПЛ. СТАНИЦІ ТОРОНТО**

Має на складі

**ОДНОСТРОЇ ДЛЯ ЧЛЕНІВ УСІХ ПЛАСТОВИХ УЛАДІВ
ХУСТКИ, ПОЯСИ, ВСІ ВІДЗНАКИ ПЛ. ПРОБ,
ЛЕЛІЙКИ, СВИСТКИ, КОМПАСИ, БЕРЕТКИ,
ПЛ. ПІДРУЧНИКИ**

2199 Bloor St. West M6S 1N2

Пл.станіцям при замовленні відзнак на суму
понад \$25. — даємо 10% знижку.

Нове на полицях: гаптовані відзнаки вмілостей для УПН
відзнаки: подані на обкладинці, ціна по \$2.50, інші — \$3.00.